

CD KLASSIEK

Strijkkwartetten
Luigi Boccherini

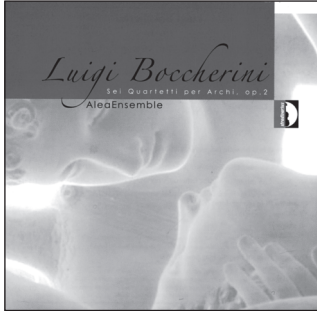
Luigi Boccherini (1743-1805) was een tijdgenoot van Joseph Haydn en schreef even goede en galante muziek als de Oostenrijker. Toch is de muziek van de Italiaan veel minder bekend en bleef ze veelal onbeminde. De uitzondering is misschien het menuet uit zijn vioolkwintet opus 11, nummer 5, dat op rijkelijke huwelijksfeesten wordt opgevoerd om het banket te openen. Zowel de carrière die Boccherini in Spanje uitbouwde als de veranderende smaak verklaren veel van dit trieste lot. „Elk nadeel heeft zijn voordeel”, pleegde de Nederlandse steruoetballer Johan Cruyff graag te stellen. Vertaald naar ons geval: af en toe verschijnen er prima uitvoeringen die een of ander nieuw facet laten ontdekken van Boccherini's werk.

De componist was zelf een uitstekend cellist en het mag dan ook niet verwonderen dat hij talrijke stukken voor dit instrument schreef. De bekendste zijn zeker zijn kwintetten. Maar de uitvoering die het Alea Ensemble uitbrengt, behelst niet de vijfhoofdige bezetting, wel de kwartetvorm. Daar was Boccherini al mee bezig toen hij in zijn jeugd in Toscane woonde en werkte. De Italiaanse componist gaf toen al de cellopartij bij het kwartet een meer prominente rol dan bijvoorbeeld Haydn, die de cello vooral in een begeleidingsrol zag. In de kwintetten is het zeker goed te merken dat één van de beide cello's een leidende rol krijgt toebedeeld, zodat je veeleer van een celloconcerto met kwartetbegeleiding moet spreken.

Dat is ook te horen in de zes kwartetten die het Alea Ensemble vertolkt, een betrekkelijk jong ensemble waarvan de leden echter elders al hun sporen verdienden. Hun benadering toont aan dat deze kwartetten niet mogen worden beschouwd als de 'eerste probersels' van de kwartetvorm. Het zijn integendeel vakkundig uitgebouwde composities, waarin de klank van de cello en de altviool heel knap wordt uitgespeeld. Het ensemble blijkt goed op elkaar ingespeeld, wat uiteraard de basisvereiste is voor dergelijke intieme kamermuziek.

Boccherini's muziek komt in deze kwartetten als meesterlijk, verrukkelijk geïnstrumenteerd en tegelijk meeslepend en zangerig over. We kunnen alleen maar genieten van deze galante, nog te zeldzame muziek van een toen bijzondere twintigjarige! Geen wonder dat deze cd inmiddels een begeerde *Diapason d'or* in de wacht sleepte. (JC)

Luigi Boccherini, Sei Quartetti per Archi, Opus 2, door het Alea Ensemble, Stradivarius (distributie Laval), STR 33 758, 20,40 euro.

BOEK VRIJE TIJD

Normandisch genot
Jane Webster

Australiërs in het buitenland zou het televisieprogramma heten dat bij dit boek kan horen. Maar als we het boek mogen geloven, zullen ook wij, Vlamingen, een bezoek aan Château de Bosgouet in Normandië weten te waarderen.

Jane Webster verkocht hebben en houden in Melbourne (Australië) om in Frankrijk een kookschool te beginnen. Het vroeg van haar en haar gezin veel moed en geduld om te blijven doorzetten. Vrij snel vonden ze een kasteel, maar de nieuwe keuken bleek niet inbegrepen in de prijs. Ze hield voet bij stuk en de keuken bleef. Vervolgens kon ze haar kinderen niet inschrijven in de school, want de papieren waren niet in orde. Maar de volhouder wint en met de paperassen kwam het voor elkaar.

Intussen is de kookschool gestart en het boek geschreven. Het hele avontuur wordt doorspekt met gerechten die Jane haar cursisten aanleert. De *tarte au citron*, een van Websters favoriete uit de Franse keuken, wist alvast de collega's van de redactie te bekoren. Voor de frambozenvlaai is het wachten tot de zomer om met verse vruchten ook eens de heerlijk ogende vierkante vlaai uit te proberen.

Natuurlijk is er ook aandacht voor de streek en de streekproducten, tot en met de huidige *bénédictineliëur*. De oorsprong van deze drank op basis van tijm en andere kruiden zou een geheim recept zijn uit de abdij van Fécamp „om lusteloze monniken weer wat op te kalefateren”. (TH)

Jane Webster, A table. De culinaire joie de vivre van Normandië, Tirion Uitgevers, Baarn, 2008, 314 blz., 39,95 euro, ISBN 978 90 4391 228 0.

BOEK SAMENLEVING

Een mens vermoorden
Machteld Libert

Voor media en publieke opinie kan een moordenaar tijdens zijn proces niets goeds doen. Blijft hij kalm, dan is hij ongevoelig en toont hij geen spijt. Barst hij in tranen uit, dan verkoopt hij drama. Dat is althans de mening van strafpleiter Walter Damen in *Ik heb een mens vermoord*, waarin hij met rechtspsychiater Chris Dillen de informatieve hoofdstukken verzorgd. Televisiejournaliste Machteld Libert kroop, voorbijgaand aan de vooroordelen en de angst van het publiek, aan de hand van lange gesprekken in de hoofden van drie moordenaars, en borstelt hun portret.

Antoon wurgde op een ochtend zijn vriendin, en kan niet uitleggen wat hem dreef. Gustaaf vermoorde meer dan dertig jaar geleden drie vrouwen, en wil de gevangenis nooit verlaten. En de Koerdische Brusk is medeplichtig aan roofmoord. De confrontatie met deze verhalen in vlotte stijl is een vreemde ervaring. Enerzijds blij je een eind verwijderd van sympathie, anderzijds wordt veroordelen minder vanzelfsprekend. De gedachte die het langst blijft hangen is echter dat de menselijke geest pijnlijk complex is, en dat elk leven daarom een onverwachte wending kan krijgen. De drie auteurs samen bieden hun lezers dan ook een indrukwekkende hoop stof tot denken. (JV)

Machteld Libert, Walter Damen & Chris Dillen, Ik heb een mens vermoord. Drie moordenaars vertellen, Van Halewyck, Leuven, 2009, 334 blz., 22,50 euro, ISBN 978 90 5617 926 7.

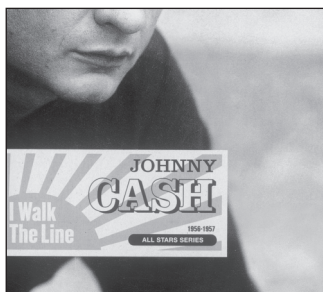
CD COUNTRY

I Walk the Line
Johnny Cash

Van platenlabel en distributeur harmonia mundi mag je veel verwachten. Naast een aanbod aan klassieke topwerken heeft het merk ook interessante nevenlijnen lopen, bijvoorbeeld met hoogstaande wereldmuziek. Het jazzlabel SAGA brengt dan weer de beste muziek in het genre samen. Het label heeft een interessante reeks met grote vertolkers voornamelijk uit de jaren 1950. Je zou het een *De Pré Historie* kunnen noemen, maar dan niet op basis van een aantal losse hits die per jaar worden samengebracht. Neen, het betreft hier albums van een zanger of van eenzelfde groep.

Vandaag stellen we een album voor uit de budgetvriendelijke *All Stars Series*. De titel, *I Walk the Line*, verwijst naar zowat de meest beroemde song van de onvergetelijke countryzanger Johnny Cash. We horen zestien tracks met uiteraard de beroemde titelsong, maar ook het ijselijke *Folsom Prison Blues* of *I heard that Lonesome Whistle Blow*. Johnny Cash kwam uit de zuidelijke staten van Amerika, intussen alom bekend als de *Bible Belt*. Zijn muziek is dan ook sterk gekleurd door een calvinistisch gevoel van de onontkoombaarheid van het noodlot, zij het in de liefde, zij het in de misdaad. Zijn teksten zijn eenvoudig en verbloemen nooit de grauwe werkelijkheid die hij bezingt: „I shot a man in Reno, just to watch him dy” (In Reno schoot ik iemand neer, gewoon om hem te zien doodgaan). De woorden komen recht uit 'het volk' en groeien in combinatie met het eenvoudige ritme en de duistere stem van Cash uit boven zichzelf. (JC)

Johnny Cash, I Walk the Line. 1956-1957, Saga (distributie harmonia mundi), All Stars Series, SR531 017-9, 8,60 euro.

BOEK RELIGIE

Paulus en onze vooroordelen
Patrick Chatelion Counet

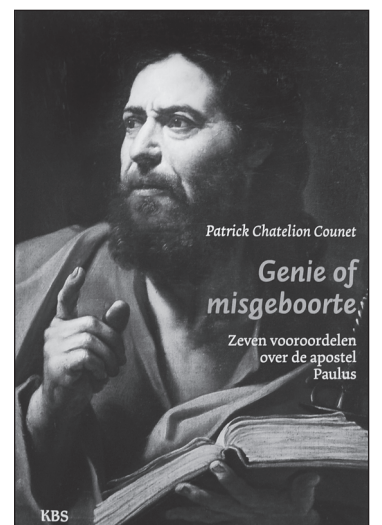
De Katholieke Bijbelstichting (KBS) levert een opmerkelijke bijdrage aan het lopende Paulusjaar met de uitgave van een wel erg bijzonder boek. Paulus' brieven (zeven van hem in het Nieuwe Testament zijn authentiek) roepen niet zelden weerstand op. De auteur, de Nederlandse hoogleraar en Bijbelkenner Patrick Chatelion Counet, vertrekt dan ook van deze weerstand, van de scherpe vooroordelen die bestaan over de dertiende apostel. Was hij nu de stichter van het christendom of gewoon een volgeling van Jezus? Een jood of een antisemiet? Een vrouwenhater of een feminist? Een doemdenker of een bevrijder? Op deze kwesties gaat de Nederlandse prof nauwgezet in, met kennis van de meest recente literatuur over Paulus, terwijl hij er toch steeds in slaagt een boeiend verhaal af te leveren.

Een bijzonder hoofdstuk is gewijd aan de vrouwonvriendelijke verzen in de eerste brief aan de Korintiërs. Vrouwen moeten zwijgen in de eredienst en hun hoofd bedekken, lezen we bij Paulus. Volgens Chatelion Counet zijn dit de 'duivelsverzen' van het christendom. Voor hem is het duidelijk dat de vrouwonvriendelijke, vrijheid beperkende passages in de brieven latere toevoegingen zijn, die rampzalige gevolgen hadden in de geschiedenis. Paulus zelf huldigde volgens hem immers een revolutionair vrijheidsbesef en in het licht van het einde der tijden waren voor hem alle mensen, mannen en vrouwen, gelijk.

De Bijbelkenner gaat ook in op Paulus' uitdrukkelijke afkeer van homoseksuele handelingen. Hij bijt zich stevig vast in dit thema, en probeert de afkeer te nuanceren als een persoonlijke mening van Paulus. Het blijft immers een feit dat Jezus volgens de vier evangelisten het thema nooit aanraakte. Blijft evenwel dat Paulus' uitspraken tot vandaag worden aangehaald als de voornaamste verantwoording waarom de Kerk het homohuwelijk afkeurt. Paulus redeneerde echter vanuit een joods mensbeeld, waarin homoseksualiteit regelrecht indruist tegen de schepping.

Paulus, genie of misgeboorte? Voor Chatelion Counet is Paulus beide. Een misgeboorte, omdat hij dat van zichzelf zegt, en een genie, omdat hij als geen ander mee vorm gaf aan het christendom. Een boek dat tegen de haren instrijkt, net zoals Paulus zelf. (EDS)

Patrick Chatelion Counet, Genie of misgeboorte? Zeven vooroordelen over de apostel Paulus, KBS, Mechelen's-Hertogenbosch, 2009, 247 blz., 16,50 euro, ISBN 978 90 6173 138 2.

Het wekelijkse aanbod boeken, cd's en dvd's in *Kerk+Leven* is ook te raadplegen en te bestellen via het *Mediacenter* op de website www.kerknet.be.